

«در یک سال اخیر بنیادهای بورس بی تغییر مانده‌اند»

گفت و گوی ماهنامه «اقتصاد ایران» با دکتر حسین زارعی، استاد دانشگاه

سرعت گردش معاملات در بورس تهران ۱۵ درصد است که در مقایسه با حجم سرعت گردش بیش از ۶۰ درصد بورس‌های کشورهای همسایه می‌تواند به خوبی مشکلی را که کارگزاران با آن مواجه‌هستند، نشان دهد. برخی از کارگزاران (قریب به ۵۰ درصد آنها) ظرف سال گذشته داخل و خروج نکرده‌اند. به عبارت دیگر، درآمدهای معاملاتی کارگزاران نتوانسته هزینه‌های جاری‌شان را پوشش دهد، چه رسد به هزینه سرمایه عظیمی که کارگزاری‌های جدید به عنوان سرمایه ثبت شده خود به بازار آورده‌اند که غالباً بین ۲ تا ۵ میلیارد تومان است و محدودیت‌هایی برای استفاده از آن در معاملات بورس و دیگر معاملات سودآور وجود دارد. کارگزاران قدیم می‌توانند کارگزاران جدید را به مثابه مهمان‌های ناخواهند ای تلقی کنند که صاحبخانه دیگر نمی‌تواند آب‌آبگوشت را زیاد کند. در حال حاضر کارگزاران به شدت علاقه مندند تا کانون کارگزاری را به سرعت تأسیس نمایند تا بتوانند بر فرایند اعطای مجوزهای جدید نظرارت کنند. به نظر اینجانب، این معضل ظرف ماههای آینده به اوج خود خواهد رسید و باید در انتظار راهکارهای معقولی چون ادغام شرکت‌های کارگزاری و راهکارهای نامعقولی چون ایجاد موانع برای یکدیگر باشیم.

آخرین تضاد منافعی که در بورس از منظر تئوری مجموعه قراردادها می‌توان شناسایی کرد، تضاد بین سهامداران انفرادی و سهامداران حقوقی یا شرکتی است. یکی از چالشگاهای قدیمی این دو گروه، مسئله تقسیم سود شرکت‌ها می‌باشد. به دلایل مشخصی، سهامداران حقیقی خواهان دریافت سود سهام نقدی بیشتری از شرکت‌ها هستند، در حالی که سهامداران

اصلی بورس ظرف سال آینده خواهد بود. ● دو مین تضاد منافع در بورس کشور در وضعیت کنونی، تضاد منافع دولت با نمایندگی سازمان خصوصی سازی و سهامداران در قالب اشکال حقیقی یا حقوقی است. سازمان خصوصی سازی در بی اجرایی کردن سیاست‌های کلان اقتصادی دولت متدرج در قوانین برنامه توسعه و به ویژه ابلاغیه اصل ۴۴ قانون اساسی، در حال آماده‌سازی شرکت‌های بزرگ مانند شرکت صنایع ملی مس و فولاد مبارکه برای عرضه سهام آنها به سهامداران بورس است. در این میان، مهم‌ترین چالش مسئله قیمت گذاری است. قطعاً هرگونه قیمت گذاری نادرست - متفاوت از ارزش ذاتی سهام شرکت‌های پاد شده - می‌تواند به جایه جایی ثروت عظیمی میان سهامداران و دولت منجر شود. تأثیر چند ماهه پذیرش شرکت‌های مذکور در بورس و عرضه سهام آنها، از چنین موضوعی قبل توجیه است. در واقع، حوزه قیمت گذاری شرکت‌های مشمول خصوصی سازی، نبردگاه تضاد منافع دولتی‌ها و سرمایه‌گذاران بورسی می‌باشد.

● سومین تضاد منافع در مجموعه بورس اوراق بهادار تهران به مثابه مهم‌ترین رکن بازار سرمایه کشور، تضاد میان کارگزاران جدید و قدیم است. واقعیت این است که تعداد کارگزاری‌های موجود هیچ تابسی با میزان گردش معاملات در بورس تهران ندارد. به عنوان یک نمونه ساده به این آمار توجه کنید که در بورس مالزی برای ۱۸۰ میلیارد دلار مجموع سرمایه بازار تها ۲۵ کارگزاری وجود دارد، در حالی که در بورس اوراق بهادار تهران برای ۳۵ میلیارد دلار سرمایه بازار، حداقل ۱۰۰ تا ۹۱ کارگزاری وجود دارد. قطعاً هنگامی که تعداد مهمان‌ها بیش از میزان یک شود، نحوه استفاده از یک چندان مدنی نخواهد بود. در حال حاضر مجموع

اقتصاد ایران: آقای دکتر زارعی، بورس فعلی کشورمان را دریک نگاه کلی چگونه ارزیابی می‌کنید؟ با توجه به این که مخاطبان ماهنامه از اقسام فهیم و مطلع در زمینه مسائل اقتصادی هستند، مایل برسی کلی بورس را از منظر تئوری «مجموعه قراردادها» نگاه کنیم. در ادبیات مالی مبتنی بر اقتصاد، بنگاه‌های اقتصادی و نهادهای را به عنوان مجموعه‌ای از قراردادها (Set of Contracts) تلقی می‌کنند. با این توضیح که تصور می‌شود مجموعه طرف‌هایی که در یک بنگاه یا نهاد ڈینفع هستند، دارای تضاد منافع اند و به منظور حل این تضاد، اقدام به انعقاد قراردادهای متفاوت کاری می‌کنند. برای مثال، در یک شرکت، مدیریت و کارکنان دارای منافع متفاوتی با سهامداران هستند که این تضاد منافع منعقد می‌شوند. لذا با توجه به تعریف تضاد منافع باید به این قضایای نگاه شود. متأسفانه وقتی در فرهنگ ما اسم تضاد مطرح می‌شود، تداعی گر چوب و چمام و خشونت در دو طرف است، در حالی که بحث مابررسی تئوریک موضوع است. به هر حال، بورس را می‌توان یک مجموعه یا بنگاه تلقی کرد که با چهار نوع تضاد منافع اصلی روبه رو است.

● نخستین تضاد منافع بین سازمان تازه تأسیس بورس و اوراق بهادار با شرکت سهامی عام بورس و اوراق بهادار دیده می‌شود. روح قانونی که به عنوان قانون بازار اوراق بهادار کشور پس از ۴۰ سال در سال ۸۴ به تصویب رسید، آن بود که بین وظایف و اختیارات نهاد ناظر و نهاد مجری، تفکیک ایجاد کند. در حال حاضر وضعیت موجود نشان می‌دهد که هر نهادی زودتر تأسیس شده باشد، خواهان جذب کلیه منافع مرتبط است و نهاد جدید را تازه کار تلقی می‌کند.

متأسفانه عدم شفافیت قانون مذکور در خصوص تفکیک و وظایف و اختیارات، این معضل را دامن زده است. به عبارت دیگر، در شرایط فعلی معلوم نیست که شرکت سهامی عام بورس چه اختیارات مشخصی دارد. کسی نمی‌داند که از این شرکت چه چیزی را بخواهد، چراکه حیطه اختیارات و مسؤولیت آن معلوم نیست. به نظر می‌رسد سازمان بورس و اوراق بهادار به عنوان نهاد ناظر تمامی حوزه‌های اقتدار را بوده است. یکی از مهم‌ترین دلایل عدمه آن هم این است که به طور طبیعی چون سازمان در سال گذشته تأسیس شد و طبیعتاً هر دو وظیفه نظارت و اجرا را تاکنون بر عهده داشته است، چندان تمايلی به واکذاری این اختیارات نشان نمی‌دهد. مهم‌ترین چالش بین این دو نهاد قطعاً موضوع ماده ۵۷ قانون بازار اوراق بهادار است که مسئله تقسیم میراث باقیمانده از سازمان کارگزاران بورس را تاریک باقی گذاشته است.

در این میان، تلاش برای تعیین حوزه‌های مسؤولیت و اختیار، مهم‌ترین چالش این دو نهاد

سرمایه‌گذاران نیز در مراجعته به آنها در نقطه بی تفاوتی هستند. از سوی دیگر، ارایه محصول یکسان در شرایط کمبود تقاضا می‌تواند به برخی تخلفات منجر شود.

اقتصاد ایران: در خصوص مشکل تضاد میان سهامداران انفرادی و سهامداران حقوقی چه راه حلی پیشنهاد می‌کنید؟

این مسأله نیازمند تمهدات متعددی است، اما در شرایط کمبود سود سرمایه‌ای، باید سود سهام بالاتر را پذیرفت. به هر حال، باید این تضاد را در چنین بازاری به رسمیت شناخت. قوانین و مقررات هم تنها در شرایط معینی باید دخالت کنند که احتمال پایمال شدن حقوق سهامداران جزء وجود دارد.

اقتصاد ایران: روند شاخص کل راچگونه ارزیابی می‌کنید؟
در یک نگاه، شاخص کل سهام می‌تواند به سؤال شما پاسخی کلی ارایه کند. در اواخر سال گذشته شاخص بورس کمتر از ۹۴۰ بود که روند نزولی آن تا اوایل تابستان سال جاری ادامه داشت و به ۹۶۹ رسید. سپس روند

برای حل تضاد منافع دولت و سهامداران تنها یک راه معقول وجود دارد و آن، اعتماد به تحلیل گران مالی خبره و بازار است. در صورتی که پذیریم قیمت گذاری از طریق پخششame فاقد وجاهت تئوری‌های اقتصادی است، باید به نقش رقابت و دست نامرئی آدم اسمیت در بازار سرمایه اعتماد کنیم.

در مورد مشکلات کارگزاران نیز بزرگ شدن و ارایه خدمات متنوع می‌تواند بخش عمده‌ای از مشکل را حل کند. ادغام به معنای ترکیب دو یا چند کارگزاری به منظور افزایش سهم بازار و افزایش توان رقابتی است. خدمات متنوع هم به معنای آن است که کارگزاران بتوانند از ابزارهای متعدد برای ارایه خدمت به عاملان بازار و کسب درآمد استفاده کنند. متأسفانه در شرایط کنونی تنها تمايز حدود ۹۱ کارگزار بورس با یکدیگر، تفاوت مکان آنها می‌باشد، در حالی که در اکثر بازارهای سهام کشورهای در حال توسعه، کارگزاران خدمات متفاوت و گوناگونی ارایه می‌کنند. این که در یک بازار کاهش قیمت خواسته از این گروه نیز بر روند نزولی بهای سهام در بازارهای جهانی تأثیرگذار بوده است. این در حالی است که در ماه‌های اخیر چین به عنوان یکی از

حقوقی که کنترل کننده شرکت هدف هستند، غالباً به دنبال اجرای طرح‌های توسعه و تکمیل یا تأمین کمبود نقدینگی شرکت‌ها از محل سود داخلی شرکت‌ها می‌باشند. هرچند این تضاد منافع پدیده‌ای قدیمی است، اما به دلیل تمرکز سهامداران بر سود سهام طی سال آتی این موضوع تشدید خواهد شد.

اقتصاد ایران: برای حل تضادهای یاد شده چه راهکارهایی وجود دارد؟
مجموعه چهار تضاد منافع یاد شده، بیانگر نیاز به تنظیم قراردادهای معقول و موجه است. حل تضاد اول یعنی تضاد تعیین حوزه نظارت و دخالت سازمان، نیازمند توجه به الگوهای فوق در بازارهای منطقه و داشتن سعه صدر است. در غیر این صورت، تفکیک یک نهاد به دو نهاد ناظر و مجری، تنها زمینه‌ساز کشمکش‌های آتی می‌شود. به عبارت دیگر، سازمان باید پذیرید که دخالت در اجرا تمام شده و شرکت هم باید بداند که تنها مجری دستورالعمل‌ها و قوانین بازار می‌باشد.

سقوط مس

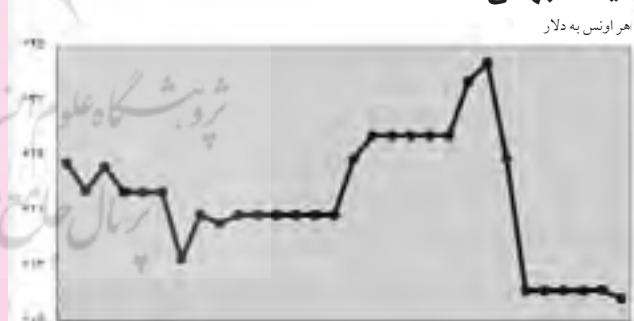
بازار جهانی فلزات در ماه گذشته تحت تأثیر افت قیمت مس قرار داشته است.

در ماه گذشته به دنبال رکود بازار مسکن در آمریکا که مصرف مس در آن چشمگیر جایگزین آن کرده است. از سوی دیگر، با توجه به افزایش ارزش دلار و تعطیلات سال جدید میلادی، حجم معاملات طلا و نقره در پایان سال ۲۰۰۶ با کاهش چشمگیری رو به رو گردید. به دنبال کاهش قیمت جهانی نفت خام، ارزش طلا و نقره نیز روند نزولی در پیش گرفته‌اند.

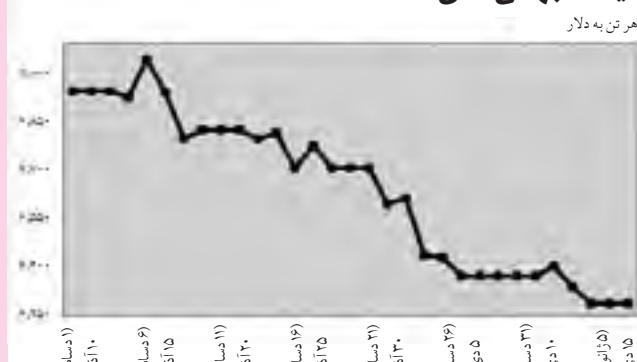
قیمت جهانی آلومینیم

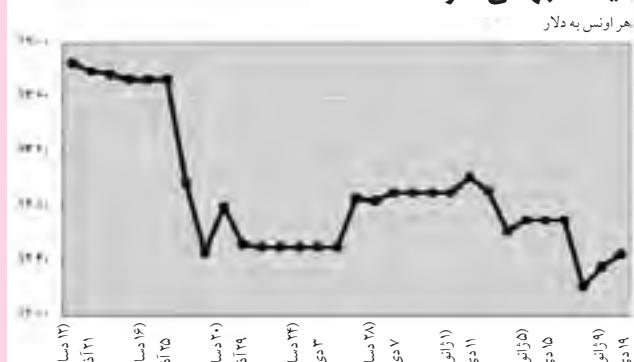
قیمت جهانی طلا

قیمت جهانی مس

قیمت جهانی نقره

معدن و ذخایر ارزشمندی است.

اقتصاد ایران: عملکرد بورس را در یک سال اخیر چگونه ارزیابی می‌کنید؟

مهم ترین وظیفه بورس اوراق بهادر، تأمین و تشکیل سرمایه برای صنایع و شرکت‌ها می‌باشد. حال اگر این مهم ترین وظیفه را ملاک قرار دهیم، قطعاً سال گذشته کاری نکرده‌ایم، چراکه نه تنها تشکیل سرمایه‌ای در بورس انجام نشده است، بلکه متتجاوز از ۱۰۰ شرکت با عنوان تابلوی چهارمی، عملاً از بورس خارج شده‌اند. با وجودی که در قانون بازار اوراق بهادر تشکیل ساختار سازمانی و اداری بورس ظرف ۴ ماه پیش بینی شده بود، متاسفانه مشکلات و موانع اجرایی موجب شده که بورس درگیر ساختار اداری شود. امیدوارم ظرف دو ماه باقیمانده از سال جاری، این بستریازی‌ها تمام شود و بورس در حوزه مسؤولیت‌های اصلی خود که خصوصی سازی، کمک به افزایش سرمایه شرکت‌ها جهت اجرای طرح‌های توسعه‌ای و پذیرش شرکت‌های جدید است، همت گمارد.

اقتصاد ایران: متشرک‌یم.

بر گروه معدنی هابود، افزایش قیمت نفت و تثبیت آن در حدود هر بشکه ۶۰ دلار و به دنبال آن افزایش قیمت مواد اولیه صنایع پتروشیمی نیز بر شاخص بورس اثرگذار یوده است، به ویژه این که ضربی P/E صنعت پتروشیمی از ۶ به ۸ افزایش یافته است.

صعودی بورس، شاخص رابه عدد بالای ۱۰ هزار رساند. محاسبات نشان می‌دهد که بازدهی کل بازار در پنج ماه اخیر حدود ۱۱ درصد بوده است. میانگین شاخص قیمت به عالی‌ترین سهم (PE) کل بازار که در سال گذشته ۵/۸۸ بوده است، در سال جاری به ۶/۶۷ واحد رشد کرده که در حدود ۱۲٪ درصد رشد نشان می‌دهد.

اقتصاد ایران: برخی از کارشناسان معتقدند قیمت‌ها از رشد جبابی برخوردارند. نظر شما در این خصوص چیست؟

با توجه به مطالب یاد شده، افزایش قیمت سهام شرکت‌های بورسی، جبابی نبوده و دارای ماهیت است. اما این موضوع که افزایش قیمت‌ها فاقد استمرار است، شکی در آن نیست. در واقع، این ادعا که افزایش شاخص کل ناشی از افزایش جهش دو گروه تنها بخشی از مجموعه صنایع بورس را تحت تأثیر قرار داده است، حرف کاملاً درستی می‌باشد، زیرا ما چندان تحرک اقتصادی چشمگیری نداشته‌ایم که بتواند موجب افزایش شاخص شود. رشد سهام گروه‌های یاد شده نیز عمدها مربوط به افزایش قیمت مواد اولیه بوده است. لذا سهامداران ما باید خدا را شکر کنند که در کشوری زندگی می‌کنند که دارای

اقتصاد ایران: دلیل رشد ۱۳ درصدی P/E یا بازدهی ۱۱ درصدی بازار چیست؟

دلیل این امر عدم تاثیر از رشد صنایع معدنی و گروه نفت و پتروشیمی بوده است. طرف یک سال گذشته دو صنعت مهم بورس یعنی صنعت خودرو و صنعت سیمان همچنان با کاهش قیمت رویه رو بوده‌اند. بنابراین افزایش شاخص کل ناشی از افزایش جهش دو گروه صنایع معدنی و نفت و پتروشیمی بوده است. رشد گروه صنایع معدنی در وهله نخست، به دلیل جهش فرق العاده صنعت روی در بورس بوده است که عدم تاثیر این افزایش قیمت جهانی این محصول می‌باشد. قیمت هر تن روی در سال گذشته در بازارهای بین‌المللی سه هزار دلار بود، اما امروز از مرز ۴۳۰ دلار گذشته است. افزایش قیمت جهانی سنگ آهن نیز دومین عامل اثرگذار

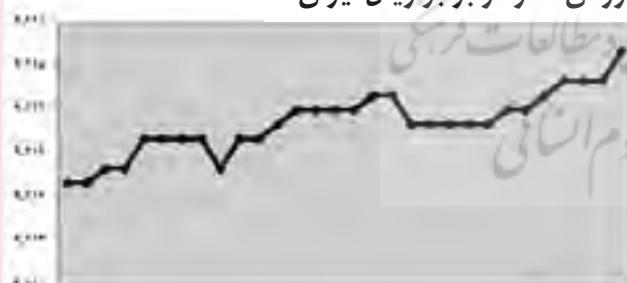
روزهای خوش دلار

در ماه گذشته ارزش دلار از یک روند صعودی برخوردار بوده است.

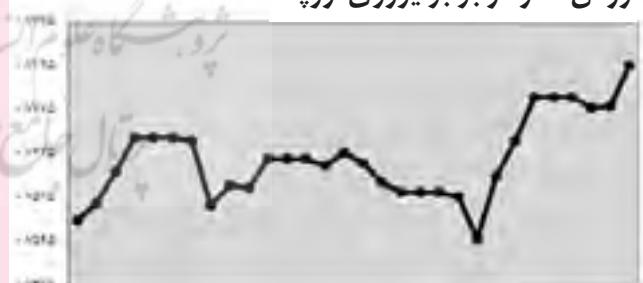
اما با وجود افزایش ارزش دلار در ماه گذشته، بسیاری از کارشناسان در خصوص تداوم روند افزایشی ارزش این ارز در آینده، تردید دارند. از مهم ترین دلایل این گروه از کارشناسان، می‌توان به کسری تجاری آمریکا و رکود بازار مسکن این کشور اشاره کرد. در ماه‌های اخیر نزول قیمت مسکن و کاهش میزان ساخت و ساز در آمریکا باعث کاهش ارزش آن به عنوان وثیقه شده است. این موضوع از یک سو به اعتبار مصرف کنندگان آمریکایی خدمات زیادی وارد کرده و از سوی دیگر، کاهش تولیدات صنعتی این کشور را به همراه داشته است.

در ماه گذشته به دنبال کاهش قیمت جهانی نفت خام، ارزش دلار تا حدودی از روندی صعودی برخوردار شد. در این میان، پیش‌بینی بانک مرکزی ژاپن مبنی بر احتمال افزایش نرخ بهره در اوایل ژانویه سال جدید می‌لایدی، موجب تقویت ارزش بین در برابر سایر ارزهای معتر کرد. در مقابل، مشخص نبودن افزایش نرخ بهره یورو در ماه فوریه که توسط ریسیس بانک مرکزی اروپا اعلام گردید، اگرچه بر روند معاملات یورو در بازارهای جهانی تأثیرگذار بود، اما معامله‌گران یورو را همچنان در تردید باقی گذاشت.

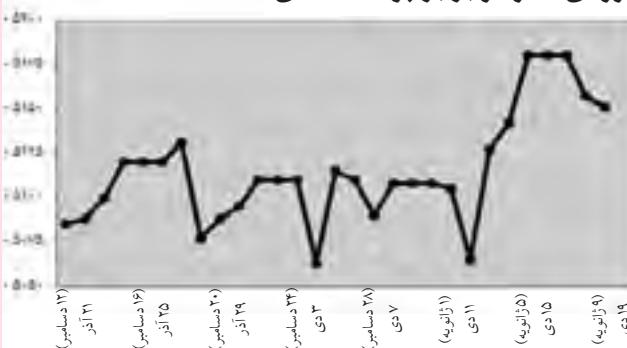
ارزش دلار در برابر ریال ایران

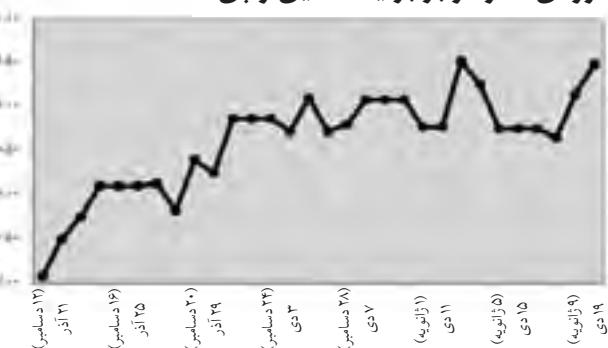
ارزش دلار در برابر یوروی اروپا

ارزش دلار در برابر پوند انگلیس

ارزش دلار در برابر یکصد یen ژاپن

استخراج: واحد اطلاعات و اخبار ماهنامه «اقتصاد ایران» از بازارهای بین‌المللی.